

„Pyšne si človek začal myslieť, že ako vrchol a pán tvorstva rozumie kompletne prírode a môže si s ňou robiť, čo chce.

Pyšne si začal myslieť, že ako majiteľ rozumu je schopný kompletne pochopiť svoje vlastné dejiny a naplánovať potom všetkým šťastný život a že mu to dáva dokonca právo každého, komu sa jeho plán nehodí, zmiest' z cesty v záujme údajne lepšej budúcnosti všetkých, ku ktorej našiel ten jediný a pravý kľúč.

Pyšne si začal o sebe myslieť, že keď dokáže rozbiť atómové jadro, je už tak dokonalý, že mu nehrozí nebezpečie atómového zbrojného súperenia, a už vôbec nie atómovej vojny.

V každom z týchto prípadov sa osudovo zmýlil. To je zlé. Ale vo všetkých týchto prípadoch začína už svoj omyl chápať. A to je dobré.

Všetkým tým poučení, mali by sme všetci a spoločne bojovať proti pyšným slovám a vnímavo pátrať po kukučích vajciach pýchy v slovách zdanlivo pokorných.

To nie je, ako je zřejmé, úloha zďaleka len lingvistická. Ako výzva k zodpovednosti za slovo a k slovu, je to úloha bytostne mravná. Sama o sebe táto úloha nie je zakotvená pred horizontom nami dohliadnuteľného sveta, ale až niekde tam, kde žije ono Slovo, ktoré bolo na počiatku všetkého, a nie je slovom človeka.“

disident Václav Havel Slovo o slove 25.7.1989

Václav Havel by sa dožil 3.10. 2022 86 rokov.

Tieto Havlove slová spred Novembra 89 presahujú nielen dobu totality, ale ten, kto vníma pýchu mocných, viditeľnú v agresii na Ukrajinu, môže vycítiť, že Havlov odkaz presahuje i dnešné dni a ostáva ako memento pre všetkých duchom a rozumom účastných na ľudskom bytí. Mne otvorili oči.

sf